

DOI: <https://doi.org/10.51209/platform.2.12.2025.32-49>

УДК 78.071:261.2:2

Олександр Вікторович ЯКОВЛЕВ,

доктор культурології, професор,
Київська муніципальна академія
естрадного та циркового мистецтв,
Київ, Україна,
e-mail: yalikdeveloper@gmail.com,
0000-0002-5881-0861

Тетяна Борисівна БУЛАХ,

кандидат мистецтвознавства, професор,
Київська муніципальна академія
естрадного та циркового мистецтв,
Київ, Україна,
e-mail: t.bulakh@kmaestm.edu.ua,
ORCID: 0000-0002-6664-5288

Віктор Михайлович ТЕТЕРЯ,

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка,
Київ, Україна,
e-mail: v.teteria@kubg.edu.ua,
ORCID: 0000-0002-6172-9255

СОЦІО-ОНТОЛОГІЧНІ ІМПЛІКАЦІЇ СУЧАСНИХ WORSHIP-АНСАМБЛІВ У КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ КУЛЬТУРИ

Анотація У статті проаналізовано соціо-онтологічні імплікації діяльності сучасних Worship-ансамблів (Hillsong, Bethel Music, Elevation Worship) у контексті глобальної трансформації християнського сакрального простору. Феномен сучасної Worship-музики (Contemporary Worship

Music) розглядається як музичний жанр, що поєднує естетику популярної музики, богословські наративи та індустріальні стратегії глобального ринку. Метою дослідження є виявлення того, як worship-ансамблі, будучи медіатизованими операторами сакрального досвіду, впливають на онтологію сакрального в сучасній культурі, як ринкова логіка формує релігійний досвід, а також які наслідки має глобальна аестетизація сакрального для локальних духовних традицій. Доведено, що CWM є ключовим елементом глобального соціо-онтологічного зсуву, де засобами музичної виразності відбувається перехід до індивідуалізованих, суб'єктних та естетизованих моделей духовного переживання. Worship-ансамблі функціонують як мультимедійні корпорації, в яких сакральне конвертується в естетичне, підпорядковуючись логіці ефективності та ринкового успіху. Літургія набуває виразних ознак медійного перформансу, де використання передових технологій спрямовані на модулювання емоційного стану та досягнення «аудиторної точності». Серед музичних засобів виразності окреслено, що прагнення до автентичності поклоніння супроводжується стандартизацією музичної мови та універсалізацією богословських змістів. Розглянута комерційна природа CWM, яка трансформує колективний спів у ліцензований продукт. Розглянуто діяльність українських worship-ансамблів як глокального явища у глобалізованому контексті CWM. Виявлено, що в Україні сучасні worship-ансамблі виступають як локальні носії національної музичної культури, які змінюють богословські, естетичні та соціальні моделі сакрального.

Ключові слова: Worship-ансамблі, CWM, аестетизація сакрального, індустрія поклоніння, український контекст.

Вступ. Феномен сучасної Worship-музики (сучасної музики богослужінь – Contemporary Worship Music, CWM) та діяльність worship-ансамблів (груп прославлення) становлять одне з динамічних явищ релігійної культури к. ХХ – поч. ХХІ ст. Виходячи за межі суто музичного жанру, CWM функціонує як соціально-комунікативна матриця, що поєднує естетику популярної музики, богословські наративи та індустріальні стратегії глобального ринку. Саме в цьому середовищі формується новий тип сакрального досвіду, заснований не стільки на традиційній літургійній практиці, скільки на емоційній інтенсивності, естетичній досконалості та персональному переживанні трансцендентного. Worship-ансамблі – Hillsong, Bethel Music, Elevation Worship та ін. – не лише визначають сучасний канон євангельського музичного служіння, але й розгортають цілі індустріальні екосистеми, що перетворюють сакральне на трансльований, тиражований і комерційно оптимізований продукт.

У цьому контексті стає очевидним, що дослідження CWM потребує виходу за межі музикознавства в традиційному сенсі: йдеться про феномен, який перебуває на перетині богослов'я, соціології релігії, культурології та медіазнавства. Worship-ансамблі як медіатизовані оператори сакрального досвіду активно беруть участь у глобальному соціо-онтологічному зсуві – переході від колективних і культурно вкорінених форм релігійності до акцента та індивідуалізованих, суб'єктних, екзистенційно орієнтованих та естетизованих моделей духовного переживання. Саме тому аналіз феномену CWM є ключовим для розуміння сучасної логіки аестетизації сакрального – процесу, за якого естетична привабливість, емоційна експресія та брендована духовність поступово заміщують традиційні механізми релігійної комунікації.

У центрі цієї статті – критичний аналіз соціо-онтологічних імплікацій діяльності сучасних worship-ансамблів у контексті глобальної трансформації християнського сакрального простору. Історичний розвиток CWM демонструє перехід від контркультурної музики руху «Jesus People» до цілеспрямованої індустріалізації в межах «Church Growth Movement», де музика стала інструментом залучення та утримання аудиторії. Сучасні worship-ансамблі функціонують як мультимедійні корпорації, в яких сакральне підпорядковується логіці ефективності, впливовості та ринкового успіху. Це підпорядкування породжує фундаментальні соціо-онтологічні наслідки: релігійність дедалі більше постає як індивідуалізований досвід, а літургія — як естетично приваблива, емоційно насичена подія, що має виразні ознаки медійного перфомансу.

Проблема полягає в тому, що глобальна аестетизація сакрального, зумовлена діяльністю CWM, уможливорює появу нового парадоксу: прагнення до автентичності поклоніння супроводжується стандартизацією музичної мови, спрощенням богословських змістів і домінуванням індивідуалістичного «я»-нарративу. Унаслідок цього традиційні функції церковної музики – доктринальне проголошення, катехитичність, колективна пам'ять, жалоба (lament) – витісняються естетичними формулами, орієнтованими на повторюваний емоційний ефект. З іншого боку, комерційна природа сучасних worship-пісень, закріплена суворими механізмами авторського права (зокрема через CCLI), трансформує колективний спів у ліцензований продукт, де фінансовий успіх ансамблю парадоксальним чином стає індикатором богословської легітимності та «духовного впливу». Особливої актуальності ця проблема набуває в українському контексті, де глобалізовані моделі CWM вступають у напружений

діалог із традицією православної духовної музики, яка ґрунтується на нумінозності, семантичній глибині та культурно-історичній тяглоті. Постає питання: чи сприяє імпорт естетизованих, комерційно оптимізованих worship-практик ерозії сакральної ідентичності та культурної цілісності українського християнства, чи натомість може стати чинником творчого оновлення і міжконфесійного діалогу.

Отже, дослідження спрямоване на виявлення того, як worship-ансамблі як носії медіатизованої духовності впливають на онтологію сакрального в сучасній культурі, як ринкова логіка формує релігійний досвід, а також які наслідки має глобальна естетизація сакрального для локальних духовних традицій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Академічне дослідження сучасної Worship-музики (CWM) демонструє складний міждисциплінарний характер, адже феномен виникає на перетині музикознавства, соціології релігії та богословської критики.

Українська музикозавиця О. Зосім у статті «Popular Music in Contemporary Church Chants» [6] акцентує на тому, що популярна музика стає легітимною складовою паралітургійного простору, формуючи новий тип сакральної музичності, що ґрунтуючися на популярних стилях набуває у релігійному контексті значення самостійної форми духовного висловлення, що інтегрує сучасні жанрові засоби із сакральною функцією.

У західному сучасному науковому дискурсі зростає інтерес не лише до теологічного змісту або ринкової логіки цього жанру, а й до його ансамблевої культури як середовища формування нової соціо-онтології сакрального. Важливою відправною точкою є концепція декультурації релігії О. Роя, який доводить, що глобалізація від'єднує релігійну практику від конкретних культурних контекстів,

переводячи її у площину індивідуалізованого досвіду [2]. У цьому контексті worship-ансамбль постає не лише виконавським колективом, а своєрідним «підсилювачем» індивідуалізованої духовності: його структура й функції спрямовані на створення емоційно резонансного середовища, де персональне релігійне переживання конструється всередині масового зібрання. Така парадоксальна комбінація – індивідуалізація через колективний перформанс – і визначає соціо-онтологічну специфіку CWM.

Історико-богословські дослідження Л. Рута та Л.Сві Хонга показують, як із рухів «Jesus People» і «Vineyard Fellowship» сформувалася сучасна модель worship-ансамблю [4]. Перехід від літургійної структури до музично-перформативної парадигми, в якій ансамбль відіграє роль медіатора між текстом, звуковим жестом і тілесно-емоційним переживанням, означає становлення нового поля сакральної взаємодії.

Дослідження Редмана, Боулер та Рейган концентруються на взаємодії worship-ансамблів із ринковою логікою [3]. У цьому підході ансамбль постає як «виробничий осередок» глобальної релігійної індустрії: він формує впізнавану звукову ідентичність конкретної церкви, працює в режимі емоційного сервісу та відповідає на очікування сучасного «релігійного споживача». Ансамбль у цій перспективі функціонує одночасно як духовна спільнота та як елемент ринкової стратегії.

Подальші дослідження Т. Йорка показують, що глобальні worship-центри (як-от Hillsong, Elevation чи Bethel) стандартизували ансамблеве звучання до рівня своєрідної «акустичної норми» сучасного християнства [5]. Кодифікація саунд-дизайну, формул аранжування та сценічної енергетики транслює універсальну естетичну модель, яка не лише реплікується локальними церквами по

всьому світу, а й асоціюється з певними богословськими течіями, зокрема теологією процвітання. Таким чином, worship-ансамбль стає агентом глобалізованої естетичної гегемонії, який переносить сакральність у режим стандартизованої емоційної піднесеності.

Узагальнюючи, наявний корпус літератури показує, що worship-ансамбль не є другорядним елементом музичного оформлення богослужіння. Він виступає соціо-онтологічним актором, який формує нові режими сакральної комунікації, транслює глобальні естетичні стандарти, вступає у взаємодію з ринковими механізмами та переозначає суб'єктність віруючого в контексті сучасної культури. Ансамблева культура стає ключем до розуміння ширших релігійно-культурних трансформацій – від індивідуалізованої релігійності до естетизації сакрального та конструкції нової форми християнської соціальності. З цього постає мета дослідження – вивчення соціо-онтологічних та аксіологічних наслідків діяльності сучасних worship-ансамблів у глобальному й українському контекстах.

Результати. Сучасний аналіз феномену CWM вигідно проводити через концепцію «Fashion-Celebrity-Megachurch Industrial Complex», запропоновану Редменом [3]. Він підкреслює, що мода, медійна присутність лідерів та інституційна структура мегацерков формують інтегрований комплекс, який продукує нову форму «Cool Christianity» – релігійної привабливості, орієнтованої на молодь і середній клас. У цій моделі сакральне конвертується в естетичне, а естетичне стає носієм релігійного сенсу, що дозволяє зрозуміти роль worship-ансамблів як агентів глобальної культурної індустрії.

Історія CWM демонструє поступовий телеологічний зсув від місіонерських мотивів до ринково-інституціоналізованих практик. Рух «Jesus People»

1970-х рр. у Каліфорнії застосовував рок- і фолк-музику як місіонерський інструмент, легітимізуючи світські жанри у сакральному контексті. На початку 1980-х рр. рух Vineyard розвинув «теологію інтимності», орієнтуючи worship-пісні на друге особове звернення до Бога, що формувало суб'єктивний, афективно насичений досвід поклоніння. Наприкінці 1980-х рр. «Church Growth Movement» остаточно підпорядкував CWM логіці ринку, перетворивши музичні практики на механізм залучення нових парафіян і збільшення чисельності громад [4, сс. 76-82].

У цьому контексті worship-ансамблі функціонують як індустріальні агенти, що поєднують музичний перформанс, естетику та медійну присутність для консолідації релігійного досвіду. Вони не лише реалізують доктринальні цілі, а й формують соціо-культурні моделі поведінки, де сакральність і комерційна привабливість стають взаємопов'язаними. Результатом є «Cool Christianity» – феномен, у якому музика, концертна форма та естетика служать каналами глобального поширення нових форм релігійності, водночас трансформуючи богословську та культурну традицію [1].

З музикознавчої точки зору феномен Cool Christianity виражається через характерні особливості ансамблевої культури сучасних worship-ансамблів, які формують свою естетику в рамках глобальної мегацерковної індустрії. Наприклад, у пісні «Mighty to Save» від «Hillsong Worship» спостерігаємо чітку дихотомію між мінімалістичним початком із простою гітарною або клавішною фігурацією та кульмінацією, що вибудована через динамічне нарощення – багатоголосий беквокал, синтетичні подушки звучання й ударні, створюють «піднесену текстуру», яка підтримує емоційно-перформативний досвід. У пісні «Forever Reign» (також Hillsong/One Sonic Society) домінує мелодійна

повторюваність, а гармонічна структура залишається стабільною протягом усього твору, що дозволяє слухачам «заглибитися» в просторовий та емоційний стан поклоніння.

Ще один приклад – композиція «Who You Say I Am» (Hillsong): пісня написана у повільному темпі, зі значною простотою гармонії та акцентом на репетитивних фразах, що сприяє легкозапам'ятовуванню і відчуттю «спільного голосу» серед присутніх. Доречним постає навести приклад пісні «With Everything» (Hillsong United), коли під час живих великих богослужінь вокал ансамблю переходить у чистий мелізматичний спів без слів – просте «oh», яке лунає протягом кількох хвилин. Цей музичний прийом підкреслює роль звуку як безтекстового, але глибинного перформансу – він транслює сакральність через тембр, динаміку й акустичне розгортання, а не через вербальний зміст.

Такі музичні стратегії – поєднання мінімалізму, дихотомії інтенсивності, мелодичної й гармонічної повторюваності – відповідають рамці «Fashion-Celebrity-Megachurch Industrial Complex»: ансамблі створюють звук, який супроводжує богослужіння та створює глибоке емоційне переживання – водночас звучить актуально, медійно й виступає як продукт, здатний залучати глобальну аудиторію.

У сучасних мегацерквах акустичний дизайн стає критично важливим елементом богословської та перформативної стратегії. На відміну від традиційної сакральної архітектури, де реверберація та акустика собору створювали відчуття трансцендентного та благоговіння, сучасні worship-простори використовують передові технології, як-от L-ISA Hyperreal sound, для досягнення кришталевої чистоти та концертної якості звучання. Пріоритетом таких просторів є аудиторна точність та

ефективна комунікація повідомлення, що дозволяє лідерам ансамблів і пасторам модулювати емоційний стан присутніх і підтримувати високий рівень емоційної залученості.

Музикознавчо це проявляється у структурі ансамблевого звучання: багатоголосий хор, сольні партії лідера та динамічне нарощення інструментального фону створюють відчуття інтенсивного, але контрольованого емоційного переживання. У цьому контексті акустичний простір та технологія стають інструментом «іманентного» досвіду: богослужіння сприймається як своєрідна театральна програма, де артист і гурт на сцені виконують роль медіаторів сакрального, орієнтуючись на переживання аудиторії, а не на традиційний ритуальний процес.

Паралельно з цим спостерігається комерціалізація worship-музики. Традиційна концепція гімнодії як спільного духовного надбання поступається суворому контролю через інтелектуальну власність. Організація «Christian Copyright Licensing International» (CCLI) монополізує ліцензування понад 150 000 worship-пісень для колективного виконання, забезпечуючи глобальний ринковий контроль. Фінансові показники окремих ансамблів становлять значний прибуток: Hillsong, функціонуючи як благодійна організація, отримувала близько 14 млн доларів на рік від музичної діяльності, звільненої від оподаткування, а «Bethel Music» забезпечує сотні тисяч доларів доходу від продажу роялті-каталогів [1]. Водночас будь-яка публічна трансляція богослужіння (зокрема на платформах на кшталт YouTube) потребує додаткового ліцензування, що фактично перетворює колективний акт поклоніння на комерційний продукт.

З теологічної точки зору комерційний успіх має прямий вплив на легітимацію богословських уявлень. Дані CCLI показують, що вісім із десяти найпопулярніших

пісень походять від церков, пов'язаних з «Bethel Music» та іншими організаціями. Домінування цих композицій у глобальних чартах підкріплює впізнаваність та популярність конкретних церков, а також надає їхнім творцям і організаціям теологічну легітимність, незалежно від суперечності доктринальних положень.

Таким чином, сучасні мегацерковні простори демонструють синтез музикознавчих, технологічних та комерційних стратегій: акустична та ансамблева архітектура, технології високоякісного звуку та ринкова організація worship-музики разом формують нову парадигму сакральності, де духовність, естетика і економіка перебувають у безпосередній взаємодії.

У контексті України глобальні практики мегацерков і їхньої worship-музики набувають додаткової культурної й соціо-онтологічної напруги. З одного боку, тут існує живий корпус сучасної християнської музики (ССМ), який активно розвивають локальні гурти та лідери поклоніння. Наприклад, «Edge Worship» – проєкт, орієнтований на українську церковну музику, – випускає альбоми церковного співу українською мовою, поєднуючи традиції богослужбового співу з сучасною продакшн-естетикою. Крім того, існує національний рух лідерів поклоніння: Rooted in Worship Ukraine проводить конференції та творчі табори для українських worship-лідерів, формуючи середовище, де створюються нові пісні та зміцнюється спільнотна ідентичність.

Музично українські ансамблі worship-досвіду також відзначаються специфічним поєднанням локальної культури та глобальних тенденцій. На платформах, що висвітлюють український ССМ, можна знайти широкий спектр виконавців — від динамічних пісень «D.WORSHIP» до ліричних гімнів, як «Ісусу Слава» В. Короба або «Ти тут» гурту «WORSHIP IN POWER». Таке поєднання створює

музичну архітектуру, яка подібна до глобальних worship-ансамблів: мелодійність, повторювані мотиви, багатоголосий спів, – але при цьому має українську мовну, культурну й духовну специфіку.

З точки зору аналізу, українські практики демонструють цікаву динаміку: хоча мегацерковна модель не завжди домінує в Україні в тому вигляді, як у глобальному контексті, локальні громади активно імплементують естетику та функціональні моделі worship-ансамблів. Компоненти стилю виконання, перформативності та індустріальної організації присутні й на українському ґрунті – через продюсування пісень, конференції, мерч і локальні бренди поклоніння. При цьому виникає конфлікт – культурний і онтологічний – між традиційною духовною спадщиною України (ймовірно пов'язаною з православною музичною традицією, лунким церковним хором, старовинною гімнодією) та новою модельною парадигмою worship-ансамблів. Цей конфлікт не є просто музичним: він ставить під питання, яким чином сакральність формується в українських християнських спільнотах – через досвід концертного поклоніння з усіма його технологічними, медійними й індустріальними характеристиками, або через більш історично консервативні, символічні й культово-ритуальні форми.

Отже, в Україні сучасні worship-ансамблі виступають не лише як агенти глобальної культурної індустрії, але й як локальні носії національної музичної культури, які змінюють богословські, естетичні та соціальні моделі сакрального. Аналіз їхнього звучання, організаційної структури та впливу допомагає виявити, як глобальні практики адаптуються до українського контексту та які наслідки це має для релігійної ідентичності, співу та спільнотності.

Висновки. Проведений критичний аналіз соціо-онтологічних імплікацій діяльності сучасних Worship-ансамблів («Contemporary Worship Music», CWM) демонструє їхню роль як каталізаторів глибокої трансформації у сфері релігійної практики та богослов'я. Феномен CWM свідчить про онтологічний перехід від традиційних, колективних та культурно-літургійних форм поклоніння до індивідуалізованого, суб'єктно-орієнтованого духовного досвіду. Worship-ансамблі, діючи як медіатизовані агенти, перетворюють сакральне на естетично досконалий, емоційно насичений продукт. Ця музична діяльність функціонує не ізольовано, а як складова інтегрованої індустріальної екосистеми («Fashion-Celebrity-Megachurch Industrial Complex»), де успіх підпорядковується ринковій логіці ефективності та комерційній привабливості.

Літургійний простір, внаслідок цього, набуває рис медійного перформансу, де акустичний дизайн і технології використовуються для модулювання емоційного стану аудиторії, зміщуючи акцент від доктринальної глибини до естетики розваг (Entertainment Aesthetic). Комерціалізація виявляється і в теологічних наслідках: колективний спів стає ліцензованим продуктом, контрольованим авторським правом (CCLI), а фінансові досягнення парадоксально сприймаються як індикатор богословської правомірності. Це сприяє домінуванню теології процвітання та підміні доктринальної змістовності емоційною автентичністю – явище, що можна означити як «ідолатрію відчуття». В українському культурному середовищі глобальні моделі CWM створюють напруженість між естетичною інновацією та традиційною духовною спадщиною (яка історично ґрунтується на нумінозності та православному музичному континуумі). Таким чином, Worship-ансамблі виходять за межі ролі музичного супроводу; вони є формуючим

чинником глобалізованої естетичної гегемонії, що активно переозначає ідентичність віруючого та здійснює глибоку трансформацію богословської традиції через призму індустріальних механізмів.

Аналіз соціо-онтологічних імплікацій діяльності Worship-ансамблів відкриває низку перспективних напрямків для міждисциплінарних досліджень у галузі соціології релігії, мистецтвознавства, культурлогії, теології та медіазнавства. Зокрема йдеться про порівняльний медіа-аналіз літургійного контенту, а саме дослідження того, як саме естетичні та технологічні рішення (освітлення, звуковий дизайн, візуальні ефекти, стрімінгові платформи) впливають на когнітивні та емоційні механізми формування сакрального досвіду. Перспективним є детальний аналіз музичної мови CWM: вивчення його гармонічної (переважно пентатонічної), ритмічної та мелодичної шаблонності та її ролі у формуванні колективної пам'яті та емоційної інтенсивності, а також дослідження, як ця простота співвідноситься з необхідністю ліцензування та комерційного тиражування (яке вимагає уніфікації). З виконавської позиції, ключовим є аналіз трансформації ролі музиканта Worship-ансамблю: від анонімного супроводу до медійного «селебриті» та професійного оператора емоцій, що використовує передові технології (наприклад, системи L-ISA або in-ear monitoring) для досягнення ідеальної, гіперреальної аудиторної точності перформансу, що є критичним для забезпечення ринкової привабливості.

Список використаних джерел:

1. Perez A. A., Baker S., Dummer E., Jolicoeur M., Tapper, M. 'Do It Again': Chart-Topping Worship Songs and the Churches Behind Them. *Liturgy*. 2023. Vol. 38, No. 4. Pp. 31-40.

2. Ramos J. R. A Critical Interpretation of Olivier Roy: On Globalization, the Cosmopolitan and Emerging Post-Secular Religiosities. 2018. URL: <https://surl.lt/jwwrra>.
3. Redman R. The Great Worship Awakening, Singing a New Song in the Post-Modern Church. San Francisco: Jossey-Bass, 2002. 256 p.
4. Ruth L., Lim, S. H. A History of Contemporary Praise & Worship: Understanding the Ideas That Reshaped the Protestant Church. Grand Rapids: Baker Academic, 2021. 368 p.
5. York T. W. America's Worship Wars. Peabody: Hendrickson, 2003. 138 p.
6. Zosim O. Popular Music in Contemporary Church Chants. Journal of History Culture and Art Research. 2020. Vol. 9. № 2. Pp. 227-235.

Oleksandr V. YAKOVLEV,
Doctor of Cultural Sciences, Professor,
Kyiv Municipal Academy of Circus and Performing Arts,
Kyiv, Ukraine,
e-mail: yalikdeveloper@gmail.com,
0000-0002-5881-0861

Tetiana B. BULAKH,
PhD in Arts, Professor,
Kyiv Municipal Academy of Circus and Performing Arts,
Kyiv, Ukraine,
e-mail: t.bulakh@kmaecm.edu.ua,
ORCID: 0000-0002-6664-528

Viktor M. TETERIA,
Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University,
Kyiv, Ukraine,
e-mail: v.teteria@kubg.edu.ua
ORCID: 0000-0002-6172-9255

SOCIO-ONTOLOGICAL IMPLICATIONS OF CONTEMPORARY WORSHIP ENSEMBLES IN THE CONTEXT OF CULTURAL GLOBALIZATION

Abstract. This article analyzes the socio-ontological implications of contemporary worship ensembles (“Hillsong, Bethel Music”, “Elevation Worship”) within the context of the global transformation of Christian sacred space. The phenomenon of “Contemporary Worship Music” (CWM) is examined as a musical genre that integrates the aesthetics of popular music, theological narratives, and industrial strategies of the global market. The aim of the study is to identify how worship ensembles, functioning as mediatized operators of sacred experience, influence the ontology of the sacred in

contemporary culture, how market logic shapes religious experience, and what consequences the global aestheticization of the sacred has for local spiritual traditions.

The study demonstrates that CWM constitutes a key element of a global socio-ontological shift, wherein musical expressivity facilitates the transition toward individualized, subjective, and aestheticized models of spiritual experience. Worship ensembles operate as multimedia corporations in which the sacred is converted into the aesthetic, subordinated to efficiency and market success. Liturgy acquires the characteristics of a media performance, with advanced technological tools employed to modulate emotional states and achieve “auditory precision”. Among musical means of expression, it is noted that the pursuit of authentic worship is accompanied by the standardization of musical language and the universalization of theological content. The commercial nature of CWM is examined, showing how collective singing is transformed into a licensed product.

The study also considers the activity of Ukrainian worship ensembles as a glocal phenomenon within the globalized context of CWM. It is revealed that in Ukraine, contemporary worship ensembles function as local carriers of national musical culture, reshaping theological, aesthetic, and social models of the sacred.

Key words: Worship ensembles, CWM, aestheticization of the sacred, worship industry, Ukrainian context.

References:

1. Perez, A. A., Baker, S., Dummer, E., Jolicoeur, M., Tapper, M. (2023). ‘Do It Again’: Chart-Topping Worship Songs and the Churches Behind Them. *Liturgy*. 38 (4), 31-40 [in English].
2. Ramos, J. R. (2018). A Critical Interpretation of Olivier Roy: On Globalization, the Cosmopolitan and Emerging Post-

Secular Religiosities. Available at: <https://surl.lt/jwwrra> [in English].

3. Redman, R. (2002). *The Great Worship Awakening, Singing a New Song in the Post-Modern Church*. San Francisco: Jossey-Bass [in English].

4. Ruth, L., & Lim, S. H. (2021). *A History of Contemporary Praise & Worship: Understanding the Ideas That Reshaped the Protestant Church*. Baker Academic [in English].

5. York, T. W. (2003). *America's Worship Wars*. Peabody: Hendrickson [in English].

6. Zosim, O. (2020). Popular Music in Contemporary Church Chants. *Journal of History Culture and Art Research*, 9(2), 227-235. [in English].